

LIANA SABĂU

MIREASMA TRUPULUI TĂU

EDITURA MARINEASA
Timișoara, 2001

Autoarea ține să mulțumească din tot sufletul d-nei **Cornelia Tecău**, director la Compania de Asigurări Metropol - sucursala Timiș, și d-nului **Gheorghe Popescu**, director la S.C. Turism Banatul S.A., Timișoara, pentru alegerea făcută.

Toată prețuirea autoarei pentru d-nii: **Alex Ștefănescu, Robert Șerban, Cornel Ungureanu, Viorel Marineasa și Marcel Tolcea**, care, într-o mică sau mare măsură, au contribuit la realizarea acestei cărți, ajutând-o să devină un volum de versuri erotice unitar.

Foto coperta a IV-a: Mircea Toma

© Liana Sabău
ISBN 973-8215-06-4

“Noaptele mele sunt mai frumoase decât zilele tale”

MIREASMA TRUPULUI TĂU

Mireasma trupului tău
în așternuturile goale
voluptatea brațelor
cuprinzând frageda pernă
coapsele tale desfătând
imensitatea
somnul trecând prin toate astea
și, în fine, eu
mirositoare
visurilor tale de peste zi
fremătând aceleași așternuturi
prea alba, prea singura
pernă purtând într-un colț
monograma buzelor tale calde,
toate mă redau aceluiași vis,
sedusă de candoarea
chipului christic adormit
de aceste voluptăți
mă arcuiesc
desfătându-mă!

PATUL CARE NE SUPORTĂ

Și luna plină
ca un sân de lapte
îmi sărută trupul prea secătuit
ca o toamnă
văduvă de veșmânt
în brațele tale mă alint
mă mângâi îndelung
ore-n șir
îmbrățișați în noapte
pe patul
care ne suportă
mai mult decât
credeam
atunci
când ne iubim.

SUNT O FEMEIE ÎNDRĂGOSTITĂ

Sunt o femeie îndrăgostită.
Rămâi deasupra mea.
Te-am așteptat întreaga zi
cu nerăbdare
ca să facem
împreună
noaptea.
Stelele
ca niște lumânări parfumate
licăresc
în ochii tăi aquamarini
te absorb
cât de mult te-am dorit!
Nu pleca, nu te răzgânde, nu fugi!
Încă o vreme sunt a ta
rămâi deasupra mea
și înțelege o dată:
sunt o femeie îndrăgostită
nu mă refuza...
nu mă refuza...

LACRIMILE DESCLEȘTĂRII NOASTRE

Noaptea
și-a lăsat
stelele la geamul tău.
În ardoarea selenară
tu
mă-nveți cum să fac dragoste.
Broboane roz
se-adună pe sânii jucăuși
ca niște iezi,
pe pulpe
și pe coapse
când tremurul de argint
mă ține peste tine
sau când mă ascund
sub vajnicul tău trup
și când
sânguincios
învăț
mă-nveți
cum să te provoc
să te seduc
și să te ud
cu lacrimile
descleștării noastre.

RECE

Stăteam goală-n fața ta.
Luna-mi număra metodic
alunițele constelații
ce-mi luminau spatele
jinduiam la gura ta
așteptam
să-mi rotești trupul spre lumină
să mă privești
să mă cunoști mai bine
ochii mei ca două raze
licureau pe trupul tău
încercam să-ți arăt
de unde izvorește lumina nopții
plină de pasiune eram
m-ai părăsit
în miez de noapte
alergând să descoperi soarele.

Nu e nevoie să mă atingi.
Privirea ta
mă lasă-nsărcinată.

IERTARE

Ai venit la mine
plâns
îngenunchiat mi-ai șoptit:
- Ochii tăi
sunt negri
fără nici un motiv!

NUMĂRATUL ALUNIȚELOR

- Ești mult mai frumoasă,
îmi spuneai în toate diminețile
când mă trezeai
cu sărutări pufoase pe brațe
și pe umeri și pe spate
ce-mi abunda în alunițe
mi le numărai încântat
mă dezgoleai
somnoroasă te alungam,
iar tu, ca un hoț,
mi te vârai îmbrăcat
sub cearșaful prea alb ca să te refuze
și mă rugai
mă implorai
să te las, măcar de data asta,
să rămâi
ca să o iei de la cap'
cu sărutatul alunițelor
ce te rechemau insistent
să le cunoști
circumferințele
sub cearșaf.

GLAS

De ce să mă mai caut, oare,
când știu
că m-am ascuns
printre foile de tutun ale țigării
pe care tocmai
o fumezi?

PÂNĂ LA DISPERARE

Noi nici măcar nu ne cunoșteam
numai ochilor
îmbătați de patimă
ne-am supus
străduindu-ne să ne știm mai bine
numele
prin strivirea buzelor
până la rătăcire
până la disperare
și-atât de apăsător
încât ne-am trezit că
facem dragoste în picioare.

VORBELE POETULUI

Roșcato
cu aripi de toamnă
plutești înaintea ochilor
ca o frunză
cu parfum străin
mă respingi
pe motiv că
mi-a încărunțit
ochiul cel verde
mă pliez, mă retrag
în miezul unei nuci
prea crude
și-aștept altă toamnă
resemnat
că-mi lipsește
din ierbarul anilor mei
frunza ta, liană
liănă...

Simt că mă vei căuta.
Dar sărutul acela vechi
din vara în care te așteptam
goală seară de seară
nu va putea reînvia
puterea ce mă transforma
dintr-o femeie-n fiară.

DOAR ATÂT MI-A RĂMAS

Admir trupurile noastre
pe cearșaf
cât de pățimaș se iubesc
cât de dureros se despart
asta e ultima seară de vară
ne iubim cu ochii deschiși,
în grabă,
ca și cum am muri-n toamnă
o dată cu frunzele
te vreau
rămâi la picioarele mele
și sărută-mi-le
calcă-mă ușor pe fese
amprentează-mă
cu buzele tale
și iar dimineața
mă găsește dezamăgită
cu bărbia tremurândă
strângând cu furie cearșaful alb
la piept
doar atât mi-a rămas
urma trecerii trupului tău gol
prin patul alb, de trandafir,
și tălpile tale prin sufletul meu orb.
Doar atât mi-a mai rămas...

PE BLOCUL CU 11 ETAJE

De mult îmi doresc asta!
îți șoptesc la ureche
flămândă de acest eveniment.
Ce frumos strălucesc
corpurile noastre goale
de pe blocul cu 11 etaje.
Mă înnod pe tine
și te mușc
și de-aici și de-acolo
susur un zâmbet satisfăcut
îmi întind brațele ca o antenă
te captez
cu trupul răsfrânt
cu sânii goi în soare
atât de încinsă
aș vrea să mă plouă
să sfârâi încet
soarele mă arde
și pentru că nu-i de ajuns
începi să mă arzi și tu
lăsându-mă să mușc voluptoasă
din cer
invocându-l regulat pe Dumnezeu.

CENTRUL SEXUALITĂȚII

Ce bine-i să-ți expui
sexualitatea
în camera încinsă
ferestrele atât de transparente
îngheață de invidie
ce bine-ți prind
conturul
între palme
între buze
între noi
totul începe să
miroase a carne
trupul meu ca o boltă
ca un arc
încordat la maximum
sloboade-mă
țintuiește-mă
printre pernele
de petale roșii
și doar când încep
sfârcurile să sfârâie
încetișor
ochește
în punctul roșu!

TE-AȘ FI IUBIT CUM N-AI MAI FOST

Te urăsc
iubindu-te
noapte de noapte
când îmi oglindesc mereu chipul lunatic
ziua
când surâsul meu forțat
bătătoarește cu pleoapa
drumul destinului meu casnic
primăvara
când doar îmi încerc aripile
și înălțarea în albastrul ochilor tăi
vara
când te vreau arzător
în fânul proaspăt cosit
de pe blocul cu 11 etaje
toamna
când bâlbâindu-mă îmi număr
lacrimile fără soț
iarna
când zăpada mă-ntunecă
de ninsorile dorințelor mele
și plânsă cânt cu Hrușcă-n noapte
te-aș fi iubit cum n-ai mai fost...

CATREN

Nerujate buze
orbesc instinctul.
Cărnose flămânde
pierdute-n așteptare.

SUNT O CASCADĂ

Îmi plângi pe umăr
și spatele meu e cascadă.
Îmi plângi în ochi
în buze
în pântec
și nu mai sunt decât cascadă.
Mă văd și urlu
(precum Cascada Urlătoarea)
cu toată puterea, ura, căldura
sângelui ce simt că mă inundă
neuitând ziua când frenetic
m-afundai în așternuturile roșii
și diabolic îmi șopteai:
- Ești ca o cascadă, iubita mea nudă!

FEMEILE

Femeile
ca niște liane
înmuguresc
în trunchiul bărbatului
înveșmântându-!l

CE DEPARTE E NOAPTEA ACEEA

Șampania mi-a înroșit
obrajii
fluturi îndrăgostiți
se zbăteau pleoapele
inima bătea un step
interminabil
trupul - vulcan
era gata-gata să explodeze
îngânam niște versuri
și mă-nvârteam cu dorul tău
atât de strâns în brațe
aproape că visam

ce sălbatic mă penetrai și adânc
ce departe e noaptea, aceea, acum
îți mai simt mirosul de cenușă pe buze.

MIRESME DE TOAMNĂ

Toamna se lasă dezbrăcată
încet
de păsările migratoare
ce nu mai vor s-o părăsească
e prea cald pentru luna noiembrie
rochia orange-arămie
cu parfum de gutui
cade foșnind la picioarele tale
îmbătându-ne de miresme dansăm
“niciodată toamna nu fu mai frumoasă”
-ți repet
și senzuală ca o frunză roșiatică
mă unduiesc în ritm latino
te acopăr
și ne prefacem că-nverzim.

CE DOR MI-A FOST DE TINE

Te aştept lascivă
într-un pahar uriaş de şampanie
plin.
Goală
cu o mână superb sculptată
parcă
atârând pe marginea groasă a paharului
te privesc
cât de uimit
ai devenit văzându-mă
şi brusc îţi smulgi hainele
odată cu prejudecăţile din tine
urci în fugă scările raiului
şi te-arunci de la trambulină
într-o perfectă săritură şurub
direct în mine.
Ce dor nebun mi-a fost de tine, ah, ce dor...
Doar câteva petale de trandafir alb
mai plutesc îmbătate în şampania
care ne-a înecat
iar eu continuu să mă mir ce dor, ah, ce dor...

PRIN PARC

Ținându-ne de mână
ne plimbam
prin parcul însorit
iarba era încă udă
de lacrimile păsărilor de noapte
ce-acum se ascundeau
desculță alergam
râdeam
șipam surprinsă când de
glezna-mi subțire mă prindeai
în timp ce degetele mici
ale piciorului drept
se lăsau plânse de lacrimile păsărilor reci.
Iar copacul sub care ne-am sărutat
îmbătrânea de invidie
amintindu-și
de un frate de-al său
care a fost ales să fie
patul
în care noi am învățat
dragoste.

INIMA

Fierbinte
ca un cuptor
mi-e pântecul.
Îți plămădesc inima
la foc domol
e atât de fragilă
de când am ținut-o
prima dată
în palme.
Pielea mea parfumată
îi dă aroma
senzualitatea trupului
delicatețea
rotunjimea sânilor
forma
dragostea mea
culoarea.
Apoi începe să bată
îndată ce îți șoptesc:
TE IUBESC!

PE MASA DIN BUCĂTĂRIE

Sfârșit de noiembrie.
Afară ninge.
Noaptea, târziu, pe masa din
bucătăria albă
eram întinsă
goală
languroasă
udă
mă expuneam
flăcărilor aragazului ce-mi
lamentau în albastru
umbra corpului
în faianța
care asuda
mă mângâiau
degetele tale abile
ce cu măiestrie cântau
pe sânul de do
pe stângul de re
cu frenezie-mi încercai
toate măsurile
apoi gura flămândă

vocaliza
toate notele
și buzele mieroș căutau
o partitură mai încărcată
mai plină
mai neagră
până ce limba ți se
poticni într-o cheie sol.
- Pământ! - ai strigat
și-ai continuat explorarea.

ÎN PALMA TA

Aș dormi în palma ta...
Ocroțește-mi obrazii
și buclele rebele,
lipește-ți buzele
de pleoapele mele.
Aș visa în palma ta
cuprinde-mi genunchii
și pulpele perfecte,
mușcă-mi rotula
- ca mărul verde -
sărută-mi tălpile
de-atâtea ori
până când...
mă trezesc în carnea ta
deposedată de litera a!

TE VOI UCIDE!

După ce trupurile noastre
vor juca Actul Suprem
vor cânta
Partitura Finală
te voi ucide.
Cu sângele tău
îmi voi decora
părul
sfârcurile
și gura.
Te voi ucide!
Inima mi-o voi trasa
cu o linie în flăcări.
Am ars pentru tine, fiu de curvă,
până când m-ai vândut
Întunericului și Minciunii.
Te rog,
leapădă-te pentru ultima oară
în mine
apoi
te voi ucide!

Dacă aş vrea mi-aş furişa
mâna
sub poalele muntelui şi
i-aş smulge
din rădăcină
măreţia...

FII AL MEU!

Fii al meu
timp de o cafea
fii al meu
de o țigară
fii al meu
de-o noapte, de-o seară
cu lună amară
fii al meu
de o partidă
de-un Rolex
de-un BMW
nu-ți desface încă
bandajele
inconștientule
fii al meu, nebunule!

DALTONISTUL

Mă execuți
pe canapeaua roșie
lăsându-mă fără suflare.
Nu eu ți-am cerut
să-ți dovedești daltonismul,
domnule Taur!

LIBERTATE

Ca un mustang
furios și năprasnic
ai fi vrut
să mă posezi
până la domesticire...

IMPLANT PENTRU REFUZ

M-ai acaparat
în brațele tale
spunându-mi că e păcat
să fiu atât de frumoasă
și singură
noaptea.
M-ai îndepărtat
dimineața
mințindu-mă
că e o iubire imposibilă
am refuzat înlăturarea
și m-am zbatut
să te recuceresc
descoperindu-mă!

O VARĂ PEA FIERBINTE

O vară mai fierbinte
ca trupul tău
iubite
mai rar
mi-a fost dat să trăiesc!
și-atât de înflăcărat
mi-o spui
încât trupurile noastre
se aprind și licuresc în noapte
puternic și îndelung
și doar când oasele au devenit
cenușă
ne-am imaginat
că ne-am iubit arzând!

Niciodată nu vom fi mai fericiți
decât atunci când
copacul
își va face
din noi
sieriul...

NAȘTERI

Când mama mi-a zis
că voi fi fată
am început să-mi cresc sânii.
Când tata mi-a zis
că voi fi fată
am început să-mi cresc părul până la
șolduri.
Când tu mi-ai zis
că voi fi femeie
am început să mă rotunjesc.

FORMULA 1

Gemetele se confundă
aieva
cu scrâșnetele unei mașini
de cursă lungă
înainte de final
înainte de obstacol
ce trebuie depășit
răbufnelile izbucnesc
surd
chiar în timpul izbirii
ciocnirii
tamponării
împreunării
părții vătămăte
cu vătămătorul.

PENTRU CEL CARE NU...

Flutur din mâini
și degetele-mi zboară
pe genele ochiului tău.
Îți simt
prin buze
mirosul de gunoi
al sufletului
și cred că nu ești...
Exiști
și mă tem
pentru instinctul
din noi.
Te sărut
și pieri
transformându-te-ntr-o aluniță
de pe spatele meu.
Te-aș fi vrut zeu!

NOAPTEA DE LIENE-SÂNZIENE

Despletită, goală
alergam prin pădurea
care nu mă cunoștea
în noaptea de Liene-Sânziene
cu luna plină în fața mea.
Deznădăjduită strigam,
te strigam:
- Arată-te!
Și împinsă, parcă,
alergam tot mai tare
prin pădurea neagră ce vuia
o dată cu trecerea mea
îmbălsămat mister de iunie
când se-nlănțuie lianele funie
biciuindu-mă
până-n vârful unghiilor
simțeam durerea
alergam și strigam
te strigam:
- Arată-te!
Noaptea era prea neagră
nici o flacără nu-mi arăta comoara
și-o bufniță bătrână
prevestea
destinul încălțit din palma ta.

HAINA MEA DE PIELE

Mi-a fost așa de sete
când m-ai ținut
în brațe
încât deschideam gura
și sorbeam
o gură de ploaie
susuram
în buzele tale
molipsitoare
mă lăsam udată
haina mea de piele
se cerea adulfecată
mă ridicai
îmi tatuai flori de dinți
pe trup
pe haina mea de piele
deloc încercată
te imploram și simțeam
cum îmi cresc aripi
așa cum izbucnesc cornițele la iezi
și mă înălțam
fâlfâind!

CRAS TIBI, HODIE MIHI

Consideră-mă un copil uitat
și lasă-mă să-ți spăl mâinile.
Consideră-mă o virgină veche
și lasă-mă să-ți ling gândurile.
Consideră-mă un fluture-larvă
și lasă-mă să-ți gust sângele.
Consideră-mă un șarpe-liană
și lasă-mă să-ți cuprind oasele.
Consideră-mă o inimă-portocală
și lasă-mă tu pe mine...
să te iubesc!

DESCOPERIRE

Cu buzele încinse
călătorind
peste pântecul rotund al unei femei
(neexplorat până atunci)
un bărbat a exclamat entuziast:
E pur si muove!

DESPRE MINE (pe scurt)

NUME: TOMA

NUME PURTAT ANTERIOR: SABĂU

PRENUME: LIANA

DATA NAȘTERII: 31 octombrie 1973

LOCUL NAȘTERII: orașul ALEȘD jud. BIHOR

DOMICILIUL: din 1976 în Timișoara

PRIMA POEZIE: la zece ani

PRIMA POEZIE PUBLICATĂ: în revista "Salut", condusă de Gheorghe Mihăiță (oct. 1992, București)

PRIMUL PREMIU: locul I, alături de Iosif Băncilă, la concursul literar "Ioan Popovici Bănățeanul", organizat de Casa de Cultură a Municipiului Timișoara și de cenaclul literar-artistic "Sorin Titel" (iunie 1993, Timișoara).

PRIMA CARTE: VERB CARNAL, a apărut la ed. Helicon Timișoara și am lansat-o în ziua nunții, în Catedrala Metropolitană din Timișoara, pe data de 31 august 1996.

AL DOILEA PREMIU: După o lungă corespondență și colaborare cu Alex Ștefănescu, mai întâi la revista "Zig-Zag" (februarie 1994), mai apoi la revista "Flacăra" (din 1996 până în prezent), reputatul critic se decide a-mi acorda "Premiul Flacăra - pentru cel mai frumos text literar publicat în Flacăra" în anul 1998 (februarie 1999, București).

A DOUA CARTE: tocmai o citiți

PROZĂ SCURTĂ: **Rapsodie de vară, Tu t'en rappelle** au apărut în revista "Zig-Zag" (1994, București), iar un fragment din schița **Tablou neînramat cu visele unor cai** a apărut în revista "Flacăra" (ianuarie 1999).

POATE CĂ MI-AȚI CITIT POEZIILE ȘI ÎN: "Anotimpuri literare", "Tibiscus" (revistă editată în Banatul Sârbesc, YU), "Orizont latin", "Paralele 45", "Renașterea bănățeană", "Vrerea" (Timișoara), "Zig-Zag", "Flacăra", "România literară" (București).

Cuprins

MIREASMA TRUPULUI TĂU	7
PATUL CARE NE SUPORTĂ	8
SUNT O FEMEIE ÎNDRĂGOSTITĂ	9
LACRIMILE DESCLEȘTĂRII NOASTRE.....	10
RECE	11
(NU E NEVOIE SĂ MĂ ATINGI).....	12
IERTARE	13
NUMĂRATUL ALUNIȚELOR.....	14
GLAS.....	15
PÂNĂ LA DISPERARE	16
VORBELE POETULUI	17
(SIMT CĂ MĂ VEI CĂUTA)	18
DOAR ATÂT MI-A RĂMAS	19
PE BLOCUL CU 11 ETAJE	20
CENTRUL SEXUALITĂȚII	21
TE-AȘ FI IUBIT CUM N-AI MAI FOST	22
CATREN.....	23
SUNT O CASCADĂ	24
FEMEILE	25
CE DEPARTE E NOAPTEA ACEEA	26
MIRESMĂ DE TOAMNĂ.....	27
CE DOR MI-A FOST DE TINE	28
PRIN PARC.....	29
INIMA	30
PE MASA DIN BUCĂTĂRIE.....	31
ÎN PALMA TA.....	33
TE VOI UCIDE!.....	34
(DACĂ AȘ VREA)	35
FII AL MEU!.....	36
DALTONISTUL.....	37
LIBERTATE	38
IMPLANT PENTRU REFUZ	39
O VARĂ PEA FIERBINTE	40
(NICIODATĂ NU VOM FI)	41
NAȘTERI.....	42

FORMULA 1	43
PENTRU CEL CARE NU.....	44
NOAPTEA DE LIENE-SÂNZIENE.....	45
HAINA MEA DE PIELE.....	46
CRAS TIBI, HODIE MIHI	47
DESCOPERIRE.....	48
DESPRE MINE (pe scurt).....	49

Consilier editorial - Viorel Marineasa
Tehnoredactare - Attila Hizo
Imprimat la TIPOGRAFIA MARINEASA
Str. Mureş nr. 34, 1900 - Timişoara
Telefon: 056 - 183257

Cărțile Editurii Marineasa se pot comanda și pe Internet,
la adresa: www.carte.ro